

10. FRANCISCI PAPARI
I.V.B. CATANZARIENSIS
IVDICIARIA PRAXIS.

*In qua actiones ciuiles magis utiles, & frequentatae in Regia
Audient. C.V. & secundum communem praxim supremo-
rum Regiorum Tribunalium tractantur; ac Con-
suetudines Catanzarienses explicantur.*

NEAPOLI, Apud Lazarum Scorigum. M.DC.XXXV.

Gale Cinco N°

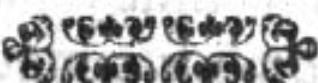

• Illustriſſ. & Excellentiſſ. D.

D. H E C T O R I R A V A S C H E R I O,

Ex Comitibus Lauaniae, Principi Satriani;
& Cardinalis Duci,

Vtili Domino Marchionatus Soreti, Comitatus Sibaris,
Ciuitatum Vici Equensis, & Tabernæ, ac Baronia-
rum Badulati, Cropanis, Rocce Piamontis, Turturę,
& Altavilla, Consiliario Collat. Maiestatis Ca-
tholice, & Equiti Aurei Velleris.

IO. FRANCISCVS PAPARVS S.P.D.

ERVM est (Excellentissime
Princeps) Platonicum illud,
ex sono fictilia vasa, homines
ex sermone dignosci; Verissi-
mū quoque fictilia hæc quā-
uis asiduo labore, & industria elaborata, nisi
igne de quoquantur nullum, aut vix sonum
reddere; vas est, & quidem fictile, hæc mea
iudiciaria praxis, summis vigilijs, ac studio

† 2 clucu-

PRAXIS IVDICIARIA

IO. FRANCISCI PAPARI V.I.D.

DE CESSIONE BONORVM.

SVM MARIVM.

- 1 Cessio bonorum quare à lege debitoribus concessa.
- 2 Forma libelli super beneficio prædicto.
- 3 Principalis debitor, & nō fideiussor iuuatur.
- 4 Requisita, in iudicio prædicto seruanda.
- 5 Terminus ad petitionem creditoris solet concedi.
- 6 Cedens tenetur bona, & iura sua indicare.
- 7 Extrema probada per debitorem, & creditorem.
- 8 Casus, cessionem bonorum impedientes.
- 9 Hæres, qui non confeçto inuentario hereditatem adiuit, & sic maritus in restituzione dotis, an beneficio prædicto iuuatur.
- 10 Beneficio cessionis bonoru renunciari non potest.
- 11 Debitor, qui cessit bonis

- cum notabili ignomi-
nia, si ad pinguiorē for-
tunam deuenerit, an
possit pro debitibus, pro
quibus fuit facta cef-
fio, conueniri.
- 12 Cessio ignominiosè facta
retractari non debet.

CVm quotidiana diuersorum occupatio, nos pauca scire per-
mittat, & scita fraudatrix obliuio, memorię ini-
mica, incognita reddat;
cumq; otium, tanquam
malorum multorum, oc-
casio, fugiēdum sit: ideo
in aliqualem mei memo-
riam præsentem praxim
iudiciariam componen-
dam disposui, & ex tem-
porum calamitate, &
pauperum angustia, de-
uenit practicabilis que-
stio cessionis bonorum.

A Quod

giæ pragmaticæ, & erit
vt cedens in die, qua
regitur curia, & illa pro
tribunali sedente ascen
dat lapidem, seu locum
ad hoc erectum, & ibi
per tubicem vocare fa
ciat omnes creditores,
& facta explicatione di
cti actus licetetur, & in
actis describatur, & ex
pediatur saluaguardia in
forma, & non solum, vt
supra dictum est, ordo
iudiciarius non requi
ritur: sed nec alia sol
lemnitas; cum sufficiat
cedentis voluntas. *Lin
omni. C. eiusdē tituli. Me
gal. in d. ver. cesso bonorū.
num. 1. dummodo dela
tum confiteatur.*

5 Bene verum est, quod
si creditor petierit ter
minum ad probandum
causas, cessionem impe
dientes, conceditur, &
ita seruari affirmat *Ioan.
Francisc. Scaglionus super
pragm. 3. tituli nostri nu
25. nec hodie cedes bo
nis signum asportare te*

netur, prout in dicta
pragmatica, cū sit quo
ad hoc, per subsequen
tem correcta, nec fuit
vſu recepta.

6 Aduertas etiam, quod
cedens tenetur indica
re creditoribus omnia
sua bona, & iura, si quæ
appareat; & alioquin ad
cedendum non admitti
tur, vt per *Megal. post
Doctores quos citat in
d. ver. cesso bonorum nu
4. & in 2. Tomo variarū
resol. resol. 173. num. II.*
alias dicat in libello, qđ
intendit cedere omnia
bona, & iura, si quæ ap
parerent; licet exponēs
nihil possideat, alias nō
admitteretur. *Bald. in I.
fi. C. qui bonis ced. possint,
& Carolus de Graß. in suo
tract. de except. excep. 17.
nu. 48. quamuis teneat
hoc esse superfluum, Idē
Scagl. loco cit. nu. 3.*

7 Deueniendo tamen
ad explicationem cau
sarum cessionem impe
diētum, & quoties ter